

ಆನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಲ್ಲುಬಾಳೆ

■ ಸಹನಾ ಕಾಂತಬೈಲು

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಲಯ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಬಾಳೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಆನೆಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೇಂದು ಬಿತ್ತಿದ ಆ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆ ಒಡೆದು ಗಿಡಗಳಾಗಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ನನಗೆ. ಹೋಗಿ ನೋಡೋಣವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಹೋಗುವ ಹಾದಿ ಅಲ್ಲ. ಹಗಲಿನಲ್ಲೂ ಆನೆ, ಕಾಟಿ, ಕಾಡುನಾಯಿ, ಚಿರತೆ ತಿರುಗಾಡುವ ಜಾಗ. ಹಾಗಾಗಿ ನೋಡುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟೆ.

ಕೆಲ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಗುಮಾನಿಯ ಮೇಲೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವವರು ದಾರಿ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಗುವ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಬಂದವರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು 'ನಾವು ಅಂದು ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಗಳು ಏನಾಗಿವೆ? ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. 'ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೋಡಿಲ್ಲ' ಎಂದರು. 'ಈಗ ಮಳೆಗಾಲ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲುಬಾಳೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದು

ಬೇಡ. ನನ್ನ ಮನೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಬಾಳೆ ಗಿಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಬಿದ್ದು ತುಂಬ ಸಸಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಎಲೆಗಳು ಮೂಡಿ ನೆಡುವಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಗೂ ಒಯ್ಯಬಹುದು ಅಷ್ಟು ಹಗುರದ ಸಸಿಗಳು. ಮಳೆ ನೀರಿಗೆ ಮಣ್ಣೂ ಮತ್ತಾಗಾಗಿದೆ. ಗುಂಡಿ ತೆಗೆಯಲು ಹಾರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಿ ಸಾಕು. ಈಗ ನೆಡಲು ಸಕಾಲ. ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತೀರಿ?' ಎಂದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: 'ಈಗ ಮೊದಲಿನ ವಲಯ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಅರಣ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಆಗಬೇಕಷ್ಟೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ'.

ಸಸಿ ನೆಡಲು ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಇಂದು ಬರಬಹುದು, ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಅವರು ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾದೆ. ಅವರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಪತ್ತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಲ್ಲುಬಾಳೆ ಸಸಿಗಳು ಎತ್ತರತ್ತರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಸಿಗಳೆಲ್ಲ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹಾಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ನನಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತು.

ಏಳೆಂಟು ಸಸಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ, ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟೆ. ಗಂಡ ಹೇಳಿದರು: 'ಇಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟರೆ ಅಪಾಯ. ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಸಸಿ ನೆಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ನಮಗೆ ಆನೆಗಳ

